

روزنامه

روزنامه رسمی

جستجو

جستجو

آیین نامه ایمنی افراد دارای اختلال شنوایی در کارگاه‌ها

کلیات:

هدف:

فراهم آوردن زمینه مناسب و ایمن در محیط کار برای افراد دارای اختلال شنوایی به گونه‌ای که بتوانند متناسب با توانایی خود به انجام وظیفه در محیط کار پرداخته و در مواجهه با مسائل مربوط به کار، کسب اطلاعات از محیط و یا در صورت وقوع حوادث رفتاری مناسب بروز دهند.

دامنه شمول:

مقررات این آیین‌نامه به استناد ماده ۸۵ قانون کار جمهوری اسلامی ایران تدوین گردیده و برای کلیه کارگاه‌ها، کارگران، کارفرمایان و کارآموزان مشمول قانون کار و کلیه افرادی که دارای اختلال شنوایی هستند و به هر نحوی با کارگاه‌های مربوطه سر و کار دارند لازم‌الاجرا می‌باشد.

فصل اول - تعاریف:

اختلال شنوایی مشتمل بر:

۱- کم شنوا:

به فردی اطلاق می‌گردد که به لحاظ آسیب‌های وارده به ساختار شنوایی دارای اختلال شنیداری گردیده به طوری که بدون استفاده از وسایل کمک شنوایی نظیر سمعک قادر به برقراری ارتباط کلامی با اطرافیان خود نباشد.

۲- ناشنوا:

به فردی اطلاق می‌گردد که به لحاظ آسیب‌های وارده به ساختار شنوایی دارای اختلال شنیداری گردیده به طوری که حتی با استفاده از وسایل کمک شنوایی نظیر سمعک قادر به برقراری ارتباط کلامی با اطرافیان خود نباشد. وسایل و تجهیزات هشداردهنده:

وسایل و تجهیزاتی که توسط آنها از طریق شنوایی و یا سایر حواس، کارگر ناشنوا یا کم شنوا را از موقعیت خاص، شرایط اضطراری و خطرناک به فوریت آگاه نماید.

فصل دوم - مقررات:

ماده ۱- کلیه قوانین جاری که برای حفاظت و ایمنی در محیط‌های کاری افراد شنوا وجود دارد در مورد افراد دارای اختلال شنوایی نیز لازم‌الاجرا می‌باشد.

ماده ۲- کارفرما مکلف است به افرادی که با کارگر دارای اختلال شنوایی سر و کار دارند، آموزش‌های لازم را جهت برقراری ارتباط و به کارگر دارای اختلال شنوایی آموزش‌های ایمنی و روش استفاده از تجهیزات هشداردهنده ویژه آنان را از طریق مراجع قانونی ارائه نماید.

ماده ۳- لباس کار کارگر دارای اختلال شنوایی باید بنحوی باشد که کارگر مزبور به راحتی قابل شناسایی باشد.

ماده ۴- کارفرما مکلف است تجهیزات حفاظت فردی مناسب و تجهیزات هشداردهنده ویژه کارگر دارای اختلال شنوایی را در اختیار آنان قرار دهد.

ماده ۵- وسایل حفاظت فردی و تجهیزات هشداردهنده ویژه کارگر دارای اختلال شنوایی باید در هر نوبت قبل از استفاده و بصورت دوره‌ای (مطابق دستورالعمل‌های شرکت سازنده) کنترل شود.

ماده ۶- کارفرما مکلف است برای کلیه وسایل حفاظت فردی و تجهیزات هشداردهنده کارگر دارای اختلال شنوایی پرونده مجزا تشکیل و دستورالعمل‌ها، نتایج سرویس، نگهداری و بازرسی‌های فنی و ایمنی را در آن ثبت نماید.

ماده ۷- استفاده از تجهیزات هشداردهنده توسط کارگر دارای اختلال شنوایی در کارگاه‌ها الزامی است.

ماده ۸- ورود کارگر دارای اختلال شنوایی به بخش‌هایی از کارگاه که به تجهیزات هشداردهنده مجهز نمی‌باشد ممنوع است. این مکانها باید با علائم خطاری مناسب مشخص گردد.

ماده ۹- در تمام مکان‌هایی که حضور و تردد کارگر دارای اختلال شنوایی ضرورت دارد باید سیستم‌های هشداردهنده و راهنمای خروج اضطراری نوری تعبیه گردد.

ماده ۱۰- برای آگاهی کارگر دارای اختلال شنوایی از مخاطرات باید علائم نوشتاری و بصری در کنار دستگاه‌ها و تجهیزات، نصب‌شده و در حوزه دید وی با نور مناسب قرار گیرد.

ماده ۱۱- باید امکان اطلاع‌رسانی در تمام کارگاه با استفاده از سیستم‌های هشداردهنده مانند سیستم‌های ارتعاشی یا بصری برای کارگر دارای اختلال شنوایی وجود داشته باشد.

ماده ۱۲- در مکان‌هایی از کارگاه که وسایل نقلیه عبور و مرور می‌نمایند به منظور جلوگیری از برخورد کارگر دارای اختلال شنوایی باید علائم هشداردهنده مناسب نصب گردد.

ماده ۱۳- به کارگری کارگر دارای اختلال شنوایی با دستگاه‌هایی که علامت خرابی دستگاه صرفاً تغییر صدای آن می‌باشد ممنوع است.

ماده ۱۴- شرایط کار کارگر دارای اختلال شنوایی باید به گونه‌ای باشد که در صورت بروز هرگونه خطر، کارگر شنوا بتواند کارگر دارای اختلال شنوایی را از وجود خطر آگاه نماید.

ماده 15. کارگر دارای اختلال شنوایی باید از نظر حدت بینایی از سلامت کافی برخوردار باشد.

ماده 16. کارگر دارای اختلال شنوایی باید حداقل دارای سواد خواندن و نوشتن باشد.

ماده 17. کارگر دارای اختلال شنوایی باید بر اساس ماده 92 قانون کار مورد معاینات شغلی (قبل از استخدام، ادواری و اختصاصی) خصوصاً ارزیابی تخصصی بینایی، شنوایی و تعادلی مطابق دستورالعمل صادره از طرف وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی و سازمان بهزیستی حوزه توانبخشی قرار گیرد و نتایج در پرونده پزشکی آنان ثبت و نگهداری گردد.

ماده 18. با توجه به شرایط کار کارگر دارای اختلال شنوایی و بمنظور برقراری ارتباط بصري و دیدن چهره دیگران توسط کارگر دارای اختلال شنوایی باید نور مناسب در محیط کار تامین گردد.

ماده 19. در شرایط قطع برق، برای تامین حداقل نور کافی و راه اندازی تجهیزات هشداردهنده‌ای که با جریان الکتریکی در محیط کار کارگر دارای اختلال شنوایی کار می‌کنند تامین امکانات لازم ضروری است.

ماده 20. به کار گماري کارگر دارای اختلال شنوایی در مشاغل پر خطر از قبیل کار با جرثقیل‌ها، لیفتراک و نظایر آن ممنوع است.

ماده 21. کارفرما مکلف است در محیط کار شرایطی را فراهم نماید که میزان شنوایی کارگر دارای اختلال شنوایی در اثر شرایط کار دچار آسیب بیشتر نگردد.

ماده 22. مسئولیت رعایت مقررات این آیین‌نامه برعهده کارفرمای کارگاه بوده و در صورت وقوع هرگونه حادثه به دلیل عدم توجه کارفرما به الزامات قانونی، مکلف به جبران خسارات می‌باشد.

این آیین‌نامه مشتمل بر دو فصل و 22 ماده به استناد مواد 85 و 91 قانون کار جمهوری اسلامی ایران در جلسه مورخ 19/7/1389 شورای عالی حفاظت فنی تهیه و در تاریخ 16/11/1389 به تصویب وزیرکار و اموراجتماعی رسیده است.

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی - عبدالرضا
شیخ‌الاسلامی

بازگشت

بالا

اول

آرشیو | درباره | عضویت | اشتراك | وضعیت کاربری | تماس | لینکها